

Svar (28/3 03)**Integrationsministeren (Bertel Haarder):**

Efter udlændingelovens § 9, stk. 9, gives der ikke opholdstilladelse med henblik på ægtefællesammenføring, hvis der er bestemte grunde til at antage, at det afgørende formål med ægteskabets indgåelse er at opnå opholdstilladelse (proforma).

I sager om afslag på ægtefællesammenføring med henvisning til, at der foreligger et proformaægteskab vil udlændingemyndighederne kunne inddrages momenter som parternes manglende evne til at kommunikere på et fælles sprog, hvordan parterne har mødt hinanden, parternes manglende eller begrænsede personlige kendskab til hinanden forud for ægteskabets indgåelse, parternes aldersforskel samt eventuelle tidligere ægteskaber.

Som det fremgår af min besvarelse af 24. juni 2002 af spørgsmål nr. S 2333 fra samme spørger, blev der ved Lov nr. 365 af 6. juni 2002 om ændring af udlændingeloven og ægteskabsloven med flere love blandt andet gennemført ændringer af udlændingeloven og ægteskabsloven, der giver udlændingemyndighederne yderligere redskaber til at afsløre proformaægteskaber. Der er således skabt mulighed for, at velsesmyndigheden ved borgerlige viselser til Udlændingestyrelsen kan indberette tilfælde, hvor der er grund til at antage, at der er tale om et proformaægteskab, ligesom kommunalbestyrelsen har en lovfæstet ret til uden samtykke fra en udlænding eller dennes ægtefælle til Udlændingestyrelsen at afgive udtalelse om forhold, som kommunalbestyrelsen skønner vil være af betydning for afgørelsen af sager om ægtefællesammenføring, herunder oplysninger om proformaægteskaber.

Hvis udlændingemyndighederne vurderer, at der i en sag om proforma er sket en overtrædelse af udlændingelovens § 59, straffelovens § 23, § 161 eller § 162, vil politiet få overdraget sagen til videre strafferetlig efterforskning. Der kan herved nærmere henvises til min besvarelse af spørgsmål nr. S 2473 fra samme spørger.

Jeg kan i den forbindelse oplyse, at hverken Udlændingestyrelsen eller Integrationsministeriet er bekendt med sager om ægtefællesammenføring, hvor der foreligger oplysninger om, at ansøger og den herboende har mødt hinanden gennem det kontaktbureau, der er nævnt i spørgsmålet.

Jeg finder på denne baggrund ikke anledning til at foretage videre i forhold til det pågældende kontaktbureau.

Ad spm. nr. S 1265

Fra justitsministeren er modtaget supplerende besvarelse af et af Søren Søndergaard stillet spørgsmål. Spørgsmålet, der sammen med det foreløbige svar er optaget i Folketingstidende 2002-03, forhandlingerne side 3704, lød således:

Til justitsministeren (6/1 03) af:

Søren Søndergaard (EL):

»Kan ministeren bekræfte, at antallet af tilfælde af grov vold og livsfarlig vold er steget efter den 8. juni 2002, hvor en skærpelse af strafframmerne trådte i kraft – en skærpelse, som regeringen bl.a. begrundede med ønsket om at bekæmpe den personfarlige kriminalitet?«

Supplerende svar (31/3 03)

Justitsministeren (Lene Espersen):

Justitsministeriet har til brug for besvarelsen af spørgsmålet indhentet en udtalelse fra Rigspolitechefen, der har oplyst følgende om antallet af anmeldelser om vold af den i spørgsmålet nævnte karakter:

»Der foreligger endnu ikke endelige statistiske oplysninger om kriminalitetsudviklingen i 2002. Der foreligger på indeværende tidspunkt foreløbige oplysninger om antallet af anmeldte grove voldstilfælde (straffelovens § 245 og § 246) for 2002. Ved en efterfølgende kvalitetskontrol vil disse tal erfaringsmæssigt blive korrigeret relativt ubetydeligt. Med det nævnte forbehold for 2002 tallene kan følgende oplyses om udviklingen i antallet af anmeldelser for grov vold (straffelovens § 245 og § 246).

	<u>2000</u>	<u>2001</u>	<u>2002</u>
3. og 4. kvartal	664	624	737
Hele året	1262	1288	1346«

Den i spørgsmålet nævnte lovændring blev gennemført ved lov nr. 380 af 6. juni 2002 (Skærpelse af straffen for voldtægt, vold mv.). I lovforslaget (L 118) er bl.a. anført følgende: